

RØD VALGALLIANSE

(AKP (m-l) og uavhengige sosialister)
Valgavis for ungdom juni 1973

NEI TIL MOMS OG ANDERS LANGE!

Av Sigurd Allern

Mest alle er i dag fortvila og forbanna over prisstigning og skatteplyndring. Dei ansatte i staten får no mindre i pengepungen etter skatt enn dei fekk nokre år attende. Tar du ein ekstra-jobb tek skattefuten meir av det enn du sjøl får: Det store skiftet kom i 1970. Folk måtte betale meir og meir av sitt forbruk. Men det er usosialt. For momsbrødet vert

like dyrt for Jørgen Hattemakar som for Kong Salomo. Derfor krev fleir og fleir at moms en må bort — og dei direkte skattane minskas.

Kva meiner så det nye «vi-erlei-av-alt»-partiet? Anders Lange er for moms-systemet. Han har ikkje eingong stødd kravet til fagrørsla om å få bort moms på ma-

«Vi hadde jo ikke lov til å være imponerte av Hitler i Fedrelandslaget. Innerst inne var jeg det. Men så kom krigen, og jeg så hva de gjorde med de stakkars jøde-barna. Uff». Anders Lange i Aktuell 28.4. «Jeg har aldri sett noe kvinnfolk på Stortinget utrette noe som helst . . . husmødre og tilfeldige kvinnfolk inn på Stortinget for å kurtisere kvinnene — tøys!» (Anders Lange i Arbeiderbladet 18.6.) Bildet er forøvrig fra et møte i Mo i Rana. (Foto: Klassekampen)

Ikke minst ungdom føler presset av dyrtida. Ofte har de også gått i spissen for å gkøre noe med det. Husaksjonen i Korsgata, Trondheim, i fjor er et godt eksempel på dette. På bildet ser vi beboere som demonstrerer utenfor Tinghuset. De ble møtt med politi som svar på spørsmål om hvorfor brukbare hus måtte rives. (Foto: Klassekampen)

ten. Det er berre dei direkte og inntektsregulerte skattane han går mot. Men storkapitalen har han omtanke for: Investeringar skal verta gratis, avgifta skal vekk. På det viset vil konserna sleppa endå lettare unna skatten. For dei kan då gøyme vekk alt overskot i ny aktivitet.

Resultatet vert at staten får inn langt mindre pengar. Og det kunne vore så sin sak dersom det var NATO-rusting og kostnadene til sentralisering og tvangsflytting som blei skore ned. Men det er ikkje «folkevennen» Anders Lange sitt program. Når staten skal ta fram sparekniven må andre blø. Og Lange har svaret klart: Til kamp mot dei som «snyt» trygd og sosial stønad.

LO-pampen Odd Høydahl gjekk som sosialminister i spissen for å gje denne hetsen autoritet. Målet er klart: Ein skal få raseriet over skattetrykket vendt mot dei som får sosial stønad av staten. Men kva er årsaken til at halve Norge kjem på forsorgen?

La oss sjå på nokre døme. I drabantbyane i Oslo må mange ty til sosialkontoret for å klare husleiga. Men da må kravet frå folk som vil framskritt vera: Sett ned husbankrenta, tving bankane til å gje rimelege lån, gjer det mogleg for vanleg folk å betala husrom av eige løn. DNA har lenge gått inn for ein annan politikk. Dei let spekulantar og bankar hove inn profitt på boligbygging, og så vil dei at staten skal bøte på skadene med stønad. Men med det legg dei grunnlaget for Lange-glamet.

Eit anna døme er dei som går på uføretrygd. Hetsen møter dei og. Raud Valallianse vil konsekvent verna rettane til dei trygda. Men med det er ikkje alt sagt. For vi vil og avdekkja rasjonaliseringa i industrien som gjer folk gamle og sjuke, peika på dei vanskan funksjonshemma folk har for å få arbeid.

Før i tida heitte arbeidsløse arbeidsløse. No er nemninga «ufør». Det som før var eit poli-

tisk problem og eit klassekamp-spørsmål har vorte eit sosialmedisinsk debatttema. Og da stikk Lange snuten fram mellom beina på Høydahl og kaller dei som lir under systemet for snyltarar. Betre demagogi kunne ikkje staten fått framfor den planlagde istida i sosialpolitikken.

Raud Valallianse av AKP (m-l) og partilause sosialistar stør dei trygda sin kamp, og vil arbeida for at folk skal få arbeid der dei bur og etter dei evnene dei har. Vi krev at folk skal kunne leva av ei vanleg inntekt og få husrom så rimeleg at ein slepp klippa matkort på «sosialen».

Eit skritt er å reise kampen Lange ikkje stør: Mot momssystemet, for å fjerne all statleg inntektsskatt på dei vanlege arbeidsinntektene. Det neste må vera å sikre at meir og meir av dei pengane som trengs til helsestell og andre sosiale formål blir tatt der dei fins: Frå storfinsansen i Norge.

«Et sted å være» i Bergen:

MØTT MED TØNNENSEN'ER OG BIKKJER

Vi trenger støtte, sier Aagot Hamre

Aagot Hamre fra Bergen er en av de mange ungdommene som har gått i spissen for å skaffe et sted å være, for å bedre vanlig ungdoms fritidsproblemer. Hun skal nå for retten — utpekt av politiet som syndebykk. Her forteller hun hva som har skjedd.

I sentrum i Bergen bor det om lag 17 000 ungdommer, men det finnes ikke kommunale fritidsklubber. I februar i fjor okku-

perte endel ungdommer et hus som skulle rives, for vi syntes situasjonen var for gal. Kommunen hadde vi liten tro på. Vi forhandlet likevel med dem for å bli enige om et annet hus som vi kunne overta. Men de sendte byens beryktede politiinspektør Rynning Tønnesen for å hive oss ut. De ville ikke forhandle med okkupanter.

Men vi ga oss ikke. Okkupasjonen hadde fått stor tilslutning, særlig strømmet det til med ung-

domsskoleelever som bodde i sentrum. Først da skjønte jeg hvor alvorlig situasjonen for ungdommen egentlig var.

I mai gikk vi 150 ungdommer, til byens ordfører Ole Myrvoll for å diskutere situasjonen med han. Han nektet å møte oss, og Tønnesen dukket opp igjen. Skadene etter utkastelsen var mange. Ei jente som var gravid fikk brist i et ribben etter å ha blitt kastet ned en trapp. En gutt unngikk så

vidt å bli steril etter et hundebitt i skrittet. Vår linje var passiv motstand.

Politifolkene ble anmeldt for brutalitet, men i stedet ble jeg utpekt som syndebykk og skal nå for retten. Jeg hadde ledet forhandlingene.

Ungdommen i Bergen gir seg ikke. En ungdomsklubb er startet. Den har holdt flere konserter og klubbkvelder. Men kommunen nekter støtte.

Vi trenger politisk støtte i denne saken. Men partisplid blant progressive blir foraktet av vanlig ungdom. Derfor er det bra at AKP (m-l) har inngått valg samarbeid i år.

Vi trenger støtte av en valgallianse som går inn for full enhet.

— og bruk den riktig! Stemmeseddelen gir oss ingen virkelig makt over hvordan dette landet skal drives. Men den kan brukes til å uttrykke hva vi mener, vi som ikke har rikdom og makt. Og den kan gi talsmenn på Stortinget som motarbeider statens og kapitalens politikk.

Hvis folket hadde styrt Norge, ville vi styrt det så utviklinga tjente våre interesser. Vi ville utviklet distriktene i stedet for å avvike dem. Vi ville avskaffet diskrimineringa av kvinner i arbeidslivet. Undertrykkinga består fordi noen tjener på den. Sosialismen setter en sluttstrek for menneskers utbytting av mennesker

VI MA SLASS FOR SOSIALISMEN

Innbill deg ikke at «noen» vil innføre sosialismen for oss. Vi må sjøl slåss for den. Den blir ikke innført av Stortinget. Vi må ta makta fra kapitalen. «Vil du være fri må du slå deg fri».

Ungdommen har begynt å røre på seg. Vi har demonstrert mot USA-imperialismen, okkupert tomme hus og krevd høyere lønninger. De har møtt oss med poli-

dag. Yrkesskoleelever og gymnasiaster har stilt samme krav mot omlegginga av skolen. Under okkupasjonen i Hausmannsgata i Oslo marsjerte 800 studenter fra et møte for å hindre politiet i å kaste ut okkupantene.

Rød Ungdom har deltatt i de fleste av ungdommens aksjoner. Vi ser Rød Valgallianses innsats i valgkampen som et ledd i en bevegelse der alle som blir undertrykt slåss sammen.

VI MA STA SAMMEN

Ingen har «enerett» på kampen for dagskrav og sosialisme. Alle

Bruk stemmeretten din

Av Helge Øgrim, formann i Rød Ungdom

tikøller, byråkratiske unnskyldninger og falske løfter. Gradvis har vi lært at vi aldri får noe gratis — vi må slåss for retten vår.

IKKE STORE LØFTER

Rød Valgallianse prøver ikke å innbille oss at den skal ta seg av våre krav. Den tar avstand fra det falske skuespillet med store løfter før valget og enda større løftebrudd etterpå. Rød Valgallianse fører fram de samme krav som ungdommen over hele landet har reist, og lover å delta i kampen for dem, før og etter valget i september.

«GIDDER IKKE Å STEMME?»

Mange ungdommer gidder ikke å stemme. Men hvis de er passive, blir forholda bare verre. Vi får ikke ungdomshus eller høyere lønninger når vi møter fienden med et oppgitt skuldertrekk.

Alle som vil ha en forandring, må gå med i kampen. Mange ungdomsgrupper står sammen i

som forkaster kapitalens, statens, DNA og de andre borgerlige partienes råtne politikk må stå sammen. Rød Valgallianse går inn for samarbeid mellom alle på venstresida både i valget og «til daglig». Det fins ikke noe saklig grunnlag for den oppsplittinga av kreftene som er skapt før årets valg. AKP (m-l) foreslo alt i februar en samling av alle venstrekreftene i valget. Ansvar for at det ikke ble noe av ligger på andre skuldre.

BARE EN MÅTE Å KASTE BORT STEMME DIN PÅ

Den 10. september går vi til valglokalaene og stemmer mot storkapitalens og pampenes politikk, for våre egne interesser og krav. Du bør bruke stemmeretten. Bruk den for klassekamp. Bruk den for enhet på venstresida, mot splittelsen.

Den eneste måten du kan kaste bort stemmen din på er å stemme mot din egen overbevisning.

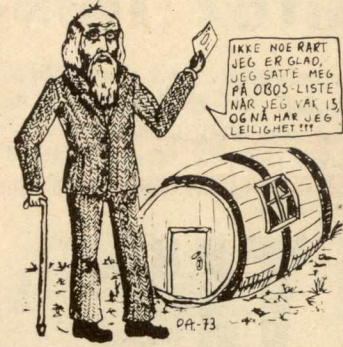
Skal vi også sprengne 5 års gamle hus i lufta

Det hersker vilt kaos og spekulasjon på boligmarkedet. Noen burde rødme av skam over det: Politikerne som ikke minst har lovet unge folk boliger med raus hand.

La oss se på hovedstaden. Om lag 3500 boliger bygges hvert år. Men 80 000 står på OBOS' ventelister, 8 000 på boligsejens. Nybygginga strekker bare til for å skaffe tak over hodet på de titusen som ikke lenger finner arbeid på landsbygda. Er det plass til flere? Etter ett års normal boligbygging i sentrum og sju i utkanten av byen, vil det uansett være stopp. For å «løse» problemet begynner en i stedet å ta av Nordmarka og parkene!

I USA blir 5 år gamle hus sprengt i filler — de er blitt for lave — og bygges så høyere. Så langt har vi ikke kommet her i landet. Enda.

Ikke minst unge familier som

skal stifte bo får et ekstremt utgiftssjokk. Innskudd, møbler, avbetaling på utdanningslån og annen gjeld, nyfødte unger. Disse har de laveste inntektene også. Enten så må de jobbe overtid, eller gå på «sosialen».

Vårt krav er at alle skal kunne bo skikkelig, uansett inntekt. Denne retten skal staten sørge for, ikke bolighaier og spekulanter. For er det rimelig at — et hus

koster 4-5 ganger en arbeiderlønning?

— at boutgiftene i storbyene over 40 prosent av nettolønna (Myndighetenes egen målsett har lenge vært 20 prosent)

— at Husbankrenta har steget fra 2.5 prosent til 5.5 prosent siden begynnelsen av 1950-åra?

— at folk ikke klarer å betale fulle renter og avdrag de første sju åra?

— at det går 13 år før de har talt ned så mye at de kan begynne å betale tilbake lånet?

Nei, her må det reises krav. Ikke minst disse:

— Husbankrenta ned til 2,5 prosent.

— Skikkelige boliger til alle

— Arbeidsplasser der folk ikke kan bli uten boliger der kapitalistene tenkt å slå seg ned.

Og ikke minst: Start leiebolsforeninger!

Anerkjenn PRR!

Det utholdende vietnamesiske folket har kjempet gjennom sine rettigheter overfor verdens største krigsmaskin. Fredsavtalen om Vietnam er en stor seier.

Det viktigste bidraget vårt nå er å kreve at regjeringa anerkjenner PRR, Den Provisoriske Revolusjonære Regjeringa i Sør-Vietnam, og ikke Saigon-juntaen og Thieu.

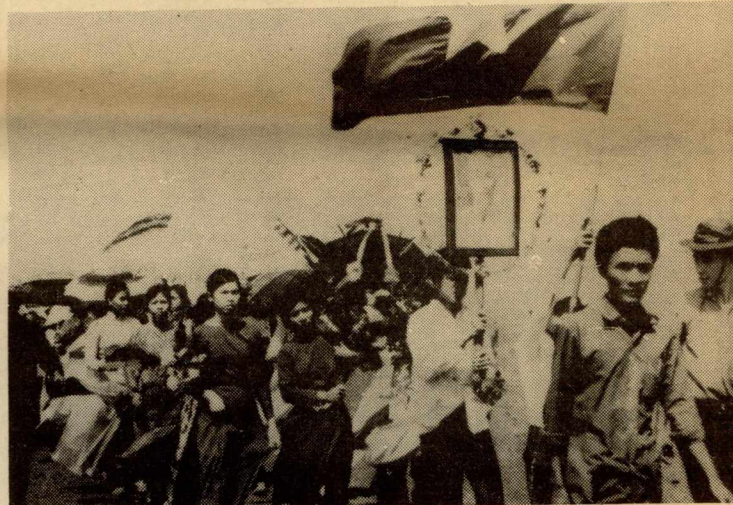
For hva har Saigon-regjeringa gjort for å støtte freden? Straks avtalen var undertegnet startet terroriseringa av de frigjorte områdene. 200 000 politiske fanger blir nektet løslatt, flyktingene får ikke vende hjem. At USA sniker seg inn i sivil frakk og med andre titler ses på med blide øyne.

Og hvem er Thieu? En amerikansk nikkedukke holdt i live ved dollar og våpenhjelp. Han er USA-imperialismen i Vietnam. USA er ikke ute for godt før Thieu kan feies vekk og demokratiske rettigheter innføres. Demokrati og Thieu er som ild og vann —

uforenlig.

A anerkjenne PRR betyr å anerkjenne folkets representanter. Det betyr å anerkjenne fredsavtalen der PRR betraktes som en likeverdig part. A fortsette med å anerkjenne Thieu er en hån

mot freden. Nå er det på høy, hån tid at den norske regjeringa skal til å handle i tråd med fredsavtalen tekst og ånd! Det er en skandale at regjeringa enda ikke tør anerkjenne PRR! Glem ikke dette i valgkampen!!

Folket i Loc Ninh-distriktet i Sør-Vietnam paraderer for å feire opprettelsen av den lokale administrasjonen av Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR).

(Foto: Telegrambyrået Det Nye Kina).

Karleif Halvorsen, YLI:

Fei lovord og svada til side!

Lik lønn for likt arbeid

Karleif Halvorsen, formann i YLI — Yrkesskoleelevenes og lærlingenes interesseorganisasjon — og nr. 7 på Rød Valgallianses liste i Oslo:

— Den økonomiske kampen står i dag helt sentralt også for yrkesskoleelever, lærlinger og unge arbeidere.

Dette er det området hvor vi klarest og mest direkte merker den plassen vi har i samfunnet. Staten og pengefolka har alltid gjort det de kan for å gi oss minst mulig både av økonomisk støtte og boliger. De gir oss ikke tro på at vår jobb, som er praktisk, er like verdifull som annet arbeid. Vi trenger lik lønn for likt arbeid!

Det ferskeste eksemplet er vårens indeksoppgjør. Da fikk lærlingene og de yngste arbeiderne bare to tredjedeler av det indeks-tillegget som de eldre og fagutlærte fikk — som for øvrig også var elendig.

Spiser vi en tredjedel mindre enn andre? Bor vi i billigere hus? Er klær, tannlege og fritidstredjedeler så billig for oss? NEI!

Et annet eksempel er situasjonen for yrkesskoleelevene på Sogn i Oslo. Skolen disponerer ikke en eneste hybel for de 700 elevene som kommer utafra Oslo. Staten sentraliserer yrkesutdanninga, folk blir tvangsflytta til sentrene. Men de er ikke villige til å ta konsekvensene av det.

Vi har hørt mye svada og lovord og vi har lært en del av det: Staten og de politiske partiene løser ikke våre problemer uten at vi gjør noe sjøl, forener oss med andre undertrykte grupper. Det er aksjonsveien som fører fram. Fei lovord og svada til side!

Rød Valgallianse tar i år opp skatte- og dyrtidspolitikken som det viktigste. Den gjelder oss og den har vi felles interesser med andre i å få forandra på.

Rød Valgallianse lover ikke gull og grønne skoger. Men de lover å ta opp våre saker og sammen med oss kjempe for dem, og det er bra — fordi det er ærlig politikk!

Skal vi spørres om «råd» — om kjøttkakene eller pølsene skal bli dyrere?

Rolf Enoksen er elev ved skipselektronoklinja på Tromsø Yrkesskole. Han er tillitsmann og med redaktør i skoleavisa. Partiløs.

— Trengs det bedring av forholdene ved yrkesskolen hvor du går, som ellers i landet?

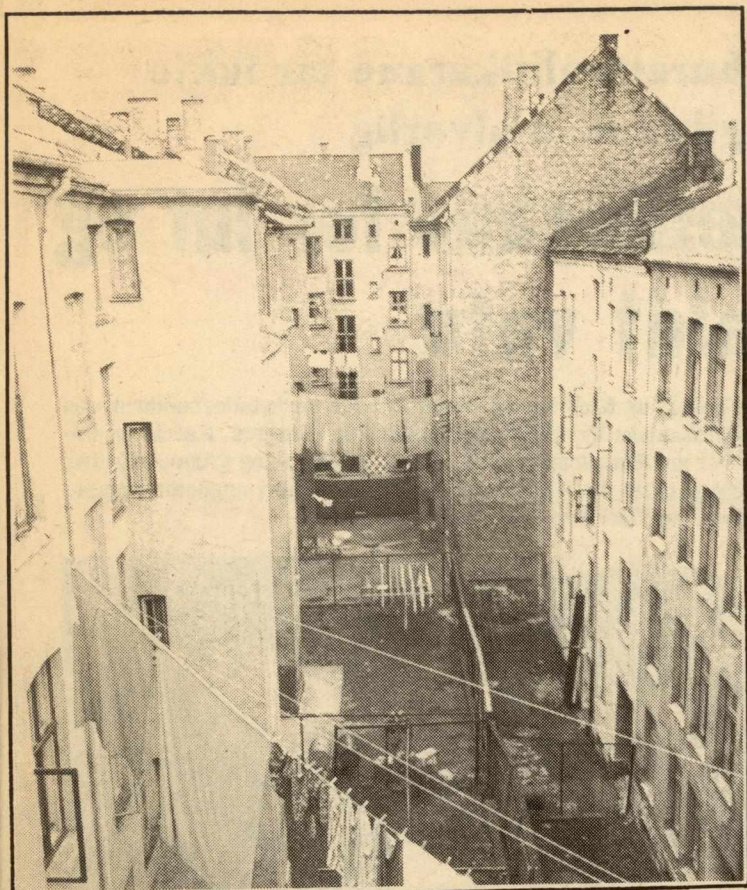
— Fagmessig er den ganske god, med mange nye linjer og nytt utstyr. Men når stadig nye linjer bygges ut, uten at velferdsbudsjettet øker, må nesten all aktivitet utenom undervisninga vike. «Avstanden» mellom elevene blir større. Skoleledelsen påstår at utvidelsen er et krav fra næringslivet. Lesesalen vi hadde skal nå bli klasserom! Elevene har liten innvirkning på det som hender her. Et eksempel på hva

som skjer. I vinter ble det meldt at kantineprisene skulle øke kraftig. Naturligvis uten kompensasjon. Vi prøvde, etter å ha blitt gjort oppmerksom i siste liten, få innflytelse på denne avgjørelsen. Det endte med at vi ble tatt med på råd over hva som skulle gå opp, kjøttkakene eller pølsene

Mange var stemt for boikott, noen stilte på skolen med svære matpakker, men vi var for uenige til å aksjonere.

Jeg synes personlig at vi lært at bare gjennom å aksjonere sjøl så kan vi få ordna opp i saker og ting.

— Du skal stemme i år. Hva mener du så om Rød Valgallianse?

Mye kunne vært gjort for en billig penge for å sette slike gårder i brukbar stand — uten å rasere hele kvartaler og bygge betongkolosser. Men stat, de store kommunebampene og boligspekulantene ønsker ikke det. De ønsker profitt.

(Foto: Klassekampen).

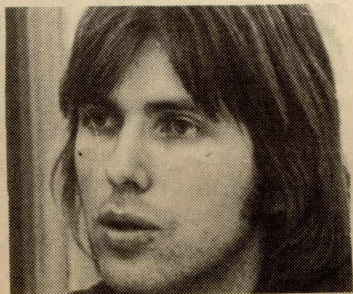
Soldatene —

Ei gruppe uten behov og rett?

Per Even Holmsen, redaktør av avisa Soldat -73, sto for kort tid tilbake i spissen for aksjonen med samme navn. Hva med soldatenes situasjon? Her er svaret hans:

Praktisk talt alle menn må gjøre militærtjeneste ett år eller mer av sitt liv. Hva slags forhold blir en tilbudt?

Ser vi på hvilke krav det har vært nødvendig å reise, finner vi raskt ut hva som er uholdbart: 42,5 times arbeidsuke, frie reiser på offentlige kommunikasjonsmidler, fri politisk virksomhet, indeksregulering av dagpengene og 20% senking av kantineprisene. Soldatene har ofte blitt sett på som ei gruppe som hverken

har behov for eller rett til å forbedre sine vilkår. «Det er spesielle forhold i forsvaret», sies det. Avstemningene på møene underaksjonen Soldat -73 og nå sist Landskonferansen har gjort dette grundig til skamme. Soldatene er nødt til, som all annen ungdom, å føre interessekamp.

Rød Valgallianse?

Adressa til Rød Valgallianse sentralt er:

Rød Valgallianse, C/o AKP (m-l), Postboks 211, Sentrum, Oslo 1.

Om du skal besøke kontoret, så er adressa Tollbugt. 7, III etg. (inngang fra Skippergt.) Tlf.: 42 62 69.

RØD GARDE

Avisa til Rød Ungdom
Utkommer med ca. 10 nr. i året.

Abonnement innbetales over pg. 20 60 68 og koster kr. 12,— pr. år. Adresse: RØDE GARDE c/o Klassekampens distribusjon. Boks 6179, Etterstad, OSLO 6.

UREDD

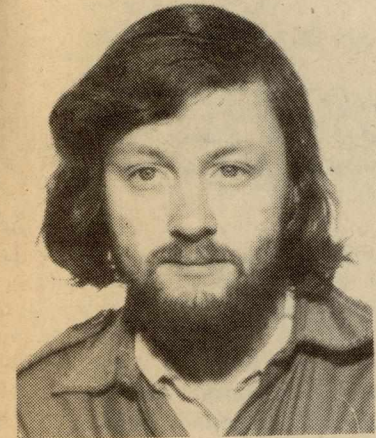
Utgitt av Rød Ungdom. Eneste landsomfattende avis skrevet av og for ungdomsskoleelever. 6 nr. i året.

Abonnement bare kr. 5,—. Innbetales over postgiro 22 10 37 5. Adr: UREDD, Boks 26 Grorud, Oslo 9.

10 abonnenter hos Kleppe — hva med deg?

Mange begynner etter hvert å abonnere på ukeavisa Klassekampen, avisa til AKP (m-l). Forsvarsdepartementet danner slett ikke noe unntak — akkurat nå har vi 10 abonnenter der. Når de har bruk for den, hvorfor ikke du? Vi har spesielle tilbud for ungdoms- og yrkesskoleelever, gymnasiaster, soldater, sivilarbeidere arbeidsløse og pensjonister: kr. 13,— for 3 mnd. Vanlige abonnementspriser er: 1 år kr. 60,—, 1/2 år kr. 35,— og 3 mnd. kr. 18,—.

Send penger på postgirokonto 20 66 99. Adresse er Klassekampen, boks 6179, Etterstad, Oslo 6. Ønsker dere å få tilsendt regning, så er det i orden!

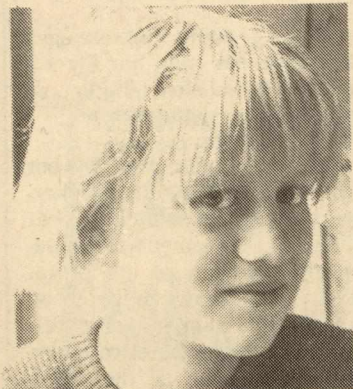
— Jeg mener at det finnes bare to alternativer i år: Rød Valgallianse og Sosialistisk Valgfor-

bund. Valgforbundet mener jeg har en bra politikk — omtrent som valgalliansen på de fleste områdene. Men så har jo valgforbundet vedtatt å ikke samarbeide med alliansen. Dette synes jeg er helt galt, og vil av den grunn støtte Rød Valgallianse.

Valgkampen angår lærere og elever:

Bring de luftige valgprogrammene ned på jorda!

Hvordan vil valget arte seg for elever og lærere? Hva er sentrale problemer i skolen? Vi stilte slike spørsmål til en elev, lærerskolestudent og lærer. Her er litt av det de hadde på hjertet:

Eva Celine Jørgensen, sentralstyremedlem i Norges Gymnasiastsamband.

— Nå inn mot valget får vi høre usedvanlig mye om demokrati. Men til vanlig trampes både elevenes og lærernes rettigheter på. Ta for eksempel yrkesskolen på Sogn i Oslo. Før valget lovet alle partiene at yrkesskolene skulle prioriteres høyt. Men da elevene og lærerne kom med krav om velferdsbygg, ble de blankt avvist. Eller som da vi kom til Stortinget med 19 000 underskrifter mot Lov om nytt gymnas. Stortingsmennene bare smilte litt av oss. Det virket som om de ikke hadde lest lovforslaget overhodet. Så gikk de inn og stemte for loven.

Jeg tror det er viktig å nytte anledningen foran valget til å få diskutert våre egne krav skikkelig, og virkelig gjøre bruk av det

Pål Wiik, lærerskolestudent og formann i Landslaget for Norske Lærerskolestudenter (LNL)

demokratiet som det snakkes om mye akkurat nå.

— Jeg tror det blir særlig viktig å utvikle enheten mellom lærere og elever. Og sjølsagt er det ikke lett. Mye råttent på skolen personifiseres gjennom læreren, sjøl om hun eller han egentlig ikke kan lastes. Det er ikke lett å undervise i en klasse med 30 elever i et kjedelig fag og under stadig tidspress. Det er verken elevenes eller lærerens skyld at vi ofte splittes fra hverandre. Rasjonaliseringa gjør forjolda umulige, borgeravisene hetser mot «pøbelen» på skolen, osv. For å bedre på forholda tror jeg at vi sammen må kjempe mot stor-klassene, økt elevantall pr. lærer, mot normerte prøver, og kreve tid og muligheter til sammen å diskutere problemene.

Tove Syvertsen, lærer og på 17-plass på Oslo-lista til Rød Valgallianse. (Foto: Klassekampen)

— Mange lærere og elever sier oppgitt at politikk nei det orker de ikke å drive med. Men det er politikk når for eksempel sentraliseringa av skolen skyter fart, når nynorske lærebøker diskrimineres. A slåss mot dette er vår måte å drive politikk på. Men det betyr også at vi må slåss for retten til å drive politisk virksomhet i skolen, både for elever og lærere. Blant annet dette bør vi bruke valgkampen til. Det må for eksempel være en demokratisk rett å gjennomføre prøveavstemninger. Ikke for å «deike» politikk, men for både å få diskutert valget skikkelig og for å vise styrke. Vi bør i det hele tatt nytte anledningen til å bringe de luftige valgprogrammene ned på jorda og se om de inneholder noe i det hele tatt.

Nord-Trøndelag:

Utbrytarane frå AUF stør Raud Valallianse

Ungdomsgruppa for sosialistisk enhet i Nord-Trøndelag heiter den organisasjonen som vart skipa etter at AUF-laga i fylket i vinter gjekk ut av AUF. Formannen, Arnstein M o, seier til Klassekampen:

— Vi stør Raud Valallianse. Vi har vore i forhandlingar med Sosialistisk Valforbund i fylket, men det har ikkje ført fram.

Hovudårsaka er at ikkje alle på venstresida er med. I tillegg kjem at våre framlegg om å danne lokale valkampgrupper for betre å aktivisere grunnplanet — slik Raud Valallianse har gjort — ikkje vart godteke. Viktig er også at berre Raud Valallianse har markert ei klar haldning til DNA. Både organisatorisk og politisk meiner vi Raud Valallianse har dei beste føresetnader for å skape einskap på venstresida. Men det er og viktig at den kløyvinga som er no ikkje vert til hinder for samarbeid på konkrete saker.

Imperial Foods, Unilever, Øtker . .

Skal de eller vi bestemme over fiskerigrensa?

Fisken i havet er trua. De effektive fiskemetodene og rovfiske har ødelagt mye av fiskebestanden. I dag er det bare igjen en tiendedel så mye sild som var i Nord-Atlanteren i 1948. Hvalen er så godt som utryddet i Nordishavet. Nå trues torsken på livet, ved Island er det registrert en stadig lavere levealder på torsken, det vil si at torsken overbeskattes og får gyte stadig færre ganger i løpet av et liv.

I de siste 10 år har Storbritannia mer enn 5-doblet sin trålerflåte. Størstedelen av disse trålerne kontrolleres av det internasjonale konsernet Imperial Foods. I Vest-Tyskland er det Unilever, Øtker og et stort kaffefirma som eier trålerne. Disse kjempekonsernene har kastet inn sine penger for å gjøre fortjeneste, og fisker så mye de kan på hvert sted, til det er tørt. Så går det til neste felt.

Dersom vi ikke utvider fiskeri-

grensa nå, så vil det blant annet føre til at tusenvis av unge står uten jobb om få år. Det hjelper lite med gode utdanningsmuligheter, hvis det ikke er mer fisk å fiske. Da rives selve næringsgrunnlaget for kystbefolkninga bort. A kjempe for 50-mils grense er blant annet å slåss for utkantungdommens rett til sikker fremtid. Derfor er det viktig både for å bevare fiskebestanden, og for å unngå avfolkning av kysten vår, at vi stiller krav om utvidet fiskerigrensa.

Island har gått foran med et godt eksempel i kamp mot grove imperialistiske angrep fra NATO og EEC-landet Storbritannia. Vi

kan gi vårt islandske broderfolk en god støtte også ved sjøl å utvide vår egen fiskerigrensa. Og det straks!

«Kvar skal vi bu» — et problem også utenfor byene

Lars Klevstrand, 23 år, som har valgt å støtte Rød Valgallianse, er fremfor alt kjent som en dyktig visesanger. Men i stedet for å snakke om visesangen, har vi slått av en prat med ham om boligproblemen — et problem som også han har erfaringer med — like fullt som andre «dødelige»!

— Du bor i et forholdsvis nytt vertikaldelt rekkehus. Det er jo de færreste unge familier som har så bra boforhold?

— Ja, vi har vært veldig heldig med hus, og fått oss et bra sted å bo. Men det er jo nesten helt umulig på boligmarkedet, enten må en ha masse penger eller riktige bekjente.

Jeg opplevde noe ganske overraskende da jeg dro rundt på turneer for en stund siden. Jeg trodde at visa «Kvar skal vi bu» hadde liten aktualitet utenfor byene. Men der tok jeg feil. Spesielt på steder hvor det er skoler, som foreksempel Sogndal og

Volda, hadde ungdommen veldig vanskelig for å skaffe seg hybler. Ikke bare er det vanskelig å skaffe seg tak over hodet, men det er som regel dyrt også.

— Det er jo andre ting som også dukker opp når man har klart å skaffe seg hybel eller leilighet, og det er hvordan bomiljøet er.

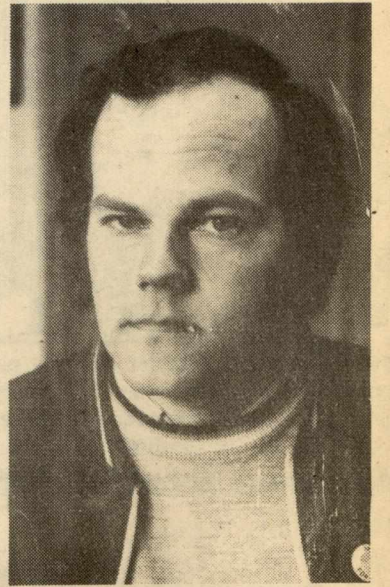
— På Rykkin der hvor jeg bor er det vel omlag 7000 mennesker, hvorav en god del ungdom. Det er satt i gang endel ungdomsarbeid, men mesteparten er på privat initiativ. Bl.a. er det en teater- og dramagruppe som fungerer veldig bra. De fikk låne et rom i en av blokkene hvor de driver og spiller.

Jeg syns kommunene må satse mer på tilbud for folk i alle aldersgrupper i disse bomiljøene. Dette at så mange mennesker bor sammen på et område skaper mange problemer.

For øvrig er det vel vår alles erfaring etter hvert at skal ting forandres, så må vi sørge for det selv, sier Lars Klevstrand.

Taburettpolitikarane tar ikkje ungdommen alvorlig Lærlingane for lut og kaldt vatn

Willy Kalsås og Kjell Høybråten er to unge verkstadarbeidarar ved Bergen Mekaniske Verksted - Solheimsviken i Bergen. Kalsås er studieleiar for ungdomsgruppa i avd. 5, Jern og Metall og gruppesekretær på arbeidsplassen sin. Høybråten er aktivitetseiar i ungdomsgruppa i same avdeling. Dei har dette å seie:

Høybråten: — Folket treng eit alternativ ved valet som arbeider heilhjarta for samarbeid mellom alle grupper på venstresida. Dette er den eine grunnen til at vi vil arbeide for Raud Valallianse. Den andre er ikkje minst på grunn av haldninga den har til ungdommen. Taburettpolitikarane har aldri vist æreleg vilje til å ta ungdommen alvorleg og innfri krava våre. Lærlingane er eit godt døme. Dei har gått for lut og kaldt vatn til no fordi dei er få. Valalliansen vil stødde på deira eigne vilkår. Difor seier vi: Meld dykk til innsats for Raud Valallianse og kjemp for eigne krav!

Kalsås: — Ved valet i år står det fram ei rad med gamle arbeidar- og ungdomsfiendtelege alternativ, heile hurven av gamle og nye parti til høgre for Sosialistisk Valgforbund. Dei prøver å skape eit bilde av dei unge som lathansar og kriminelle, særleg dei som tek opp politisk kamp for å betre kára sine.

DNA seier: «Landet treng fast styring» og har gjort dette til sin merkesak i valet. Men vi veit kven som vil ha glede av den faste styringa: Monopolkapitalen no som før.

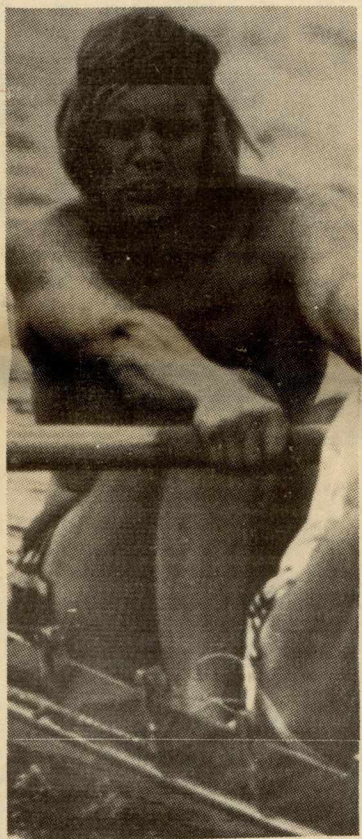
Alle progressive samla mot høgre — Det gjeld og for idretten

Ake Fiskerstrand er uavhengig sosialist og aktiv idrettsmann. Han tok del som olympiadeltakar i roing 1972. Han studerer ved Norges Idretts-høgskole, og er formann i aksjonutvalet for Idrettsaksjonen-73, som er ei kampanje for auka offentlig stønad til idretten, mot reklame- og forretningsinteressane i idretten og prioritering av lokallaga. Han er nominert på 11. plass på lista til Raud Valallianse i Oslo.

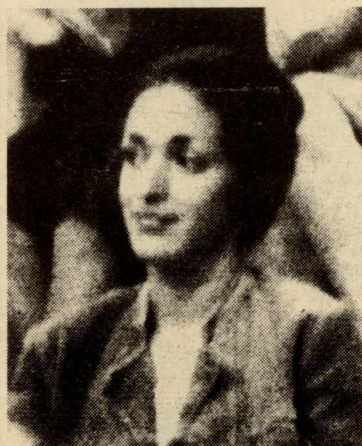
Idrettsfolk har i den seinere tida blitt meir medvetne om at visse kretser innan idrettsleinga har brukt idretten til inntekt for sitt politiske syn. Døme på dette er Sør-Afrika og Rhodesia-politikken og prioritering av eliteidrett på bekostning av folkeidrett. Dei same kretsane har aktivt ar-

beidd for at nærings- og forretningslivet har fått innpass i og større kontroll over idrettsrørsla. Dei same idrettsleiarane har synt lita evne til å kjempe for større offentlige bevilgninger til idretten. Dette har ført til at det i stor grad har vore folk frå høgare sosiale lag som har hatt høve til å arbeide aktivt i idrettsleinga.

Den siste tida har vi sett ein stadig aukande interesse blant idrettsfolk til å diskutere og arbeide med saker som vedkjem idretten. Idrettsaksjonen -73 er eit godt døme på at idrettsfolk på breitt grunnlag står saman mot den utviklinga idrettsleinga har ført oss opp i. Eg trur det er viktig at alle progressive står samla mot høgre. Det gjeld for idretten så vel som for resten av samfunnet, fordi vi har den same fienden å slåst mot.

KAN IKKE VÆRE PRISGITT ANDRE!

Turid Pettersen er sykepleier og står som nummer fem på lista til Rød Valgallianse i Oslo:

— Kvinnene i vårt samfunn er undertrykt, gamle som unge. Et at de mest aktuelle spørsmål for tida er kravet om sjølbestemt abort. Jeg mener at det er en selvsagt ting at kvinnene selv avgjør om hun skal ha barn eller ikke. Vi kan ikke være prisgitt andre i dette spørsmålet! Jeg mener også at skikkelig prevensjonsveiledning og opplysning må være et krav særlig for unge mennesker.

La oss se på den fortvilte situasjonen som fødende kvinner er oppe i Oslo. De som er «heldige» og får veer om dagen, får offentlig sykehusplass. Men fødeavdelingene fylles i løpet av dagen, og de som har «uflaks» og får veer

om natta, blir ofte transportert til Tønsberg, Fredrikstad eller Drammen! Slikt må vi få slutt på!

Også på de fleste andre områdene har kvinnene spesielle problemer. Det er ekstra problematisk å skaffe seg arbeid. Og de som får arbeid, betales en skammelig lønn, på tross av at det lenge er pratet om likelønn. Unge gifte jenter kveles av bolignøden og mangel på barnehage- og daghjemsplasser. Og enslige mødre har en utrolig kummerlig og ydmykende tilværelse. Her venter mange oppgaver, og jeg synes det er bra at Rød Valgallianse lover å støtte kvinnenes kamp — på deres egne vilkår.

Støtt Valgkampen økonomisk: Send penger til Kampfondet

postgiro 2 20 81 30, postboks 9152, Vaterland, Oslo

Bygdeavis!

4. juli kommer det ut ei valgavis med stoff fra landsbygda. Vi tror det er svært viktig å få spredd mye av den, så bestill raskt. Ungdomsavisen kan også bestilles i tida framover. Hvor mye avisene koster? Vi foreslår: 100 eks. koster omlag en tier, 1000 koster 25 kroner. Pluss 15 kroner for hvert ekstra 1000. Har dere dårlig råd, så skal ikke det hindre dere fra å få avisene tilsendt.

VI BESTILLER:

.....
 navn
 .....
 adresse
 .....
 yrke
 ..... eks. av ungdomsavisen ..... eks. av bygdeavisen
 Sendes mot oppkrav. Send bestillingen til Rød Valgallianse, postboks 211, Sentrum, Oslo 1.

SEND STØTTE!

Om du ikke finner noen representanter for Rød Valgallianse lokalt med en gang, så bruk denne talongen:

TIL RØD VALGALLIANSE
 Boks 211, Sentrum, Oslo 1.

Jeg vil gjerne delta i valgarbeidet for Rød Valgallianse.

Jeg ber om nærmere opplysninger.

Jeg støtter Rød Valgallianse, og har sendt økonomisk støtte til Kampfondet, postgirokonto 2 20 81 30, postboks 9152, Vaterland, Oslo 1.

.....
 navn
 .....
 adresse
 .....
 yrke

Ansvarlige redaktører og utgivere av denne avisa: Finn Sjøe og Grete Knutsen. Bilag til Klassekampen nr. 22, 1973. Trykt i Samhold-Trykk, Gjøvik.